

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 7. Nomen somni, & mortis scripturæ, & Patrum testimonij confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

illa verba: *Capite nobis vulpes parvulas.* Noster Hieronymus à Matre Dei in annotationibus ad cap. illud 6. modò citatum Sanctæ Marris nostræ THERESIAE, noster Didacus à IESV vbi supra, & communiter S. Patres, ac Doctores Mystici.

Quæ etiam locutio non parum fundamentum habet in Scriptura Sacra: etenim Psalm. 36. vbi vulgata nostra habet: *Subditus es Domino, & ora sum, est in Hebreo, tace domino, & expecta eum.* Vbi id, quod per verbum tacendi significatur, nequaquam repugnat a Etui orandi, imò utrumque coniungitur, quia taciturnitas illa, seu silentium in sensu supra explicato sunitur, quod adhuc clarius exprimitur Eccles. 32. vbi dicitur: *Audi tacens: & pro reverentia accedes tibi bona gratia.* Et in codem sensu dicebat Samuel ad Deum. *Locutus Domine, quia audit seruus tuus.* i. Reg. 3. num. 10. quæ locū ad hoc propositū bene explicuit Mysticus N.D. 3. Ascen. Mont. Carm. c. 2.

§. VII.

Nomen somni, & mortis Scriptura, & Patrum testimonij confirmatur.

IMO non solum silentium, sed etiam somnium appellatur à Patribus, & Doctoribus Mysticis huiusmodi contemplatio, ut siceius quies magis denotetur, quam locutionem ex ipsam Scriptura Sacra deproprietat. Mysticus noster Doctor cap. 14. Ascen. Mont. Carmel explicans illud Cant. 5. num. 2. *Ego dormio, & cor meum vigilat.* His verbis: *Quamvis enim potentiarum Anima harmonia & concentus esset, ipsis tamen intelligentia ad eum se modum habet, sicuti exposuimus: & idcirco sapiens sponsus tacita sua hac de re obiecione respondit dicens: Quamvis dormiam ego secundum id quod naturaliter mihi competit ab operatione desistendo, meum tamen cor vigilat supernaturaliter ad notitiam supernaturalem eleuatum &c.*

Quæ etiam locutio somni habet in eodem Canticor. lib. cap. 3. nu. 5. vbi sponsus cernens animam sibi dilectam in hac quieta contemplatione positam, ac veluti dormientem sic loquitur: *Adiuro vos filiae Hierusalem per capreas ceruosque camporum ne suscitetis, nec euigilare faciat istam donec ipsa velit.* Quem locum ad hoc propositum optimè explicat Mysticus noster Doctor in lib. qui inscribitur, *Flamma Amoris viua,* Cant. 3. verl. 3. §. 11. his verbis: *Quanti Dei faciat tranquillitatem istam, vel consipationem seu annihilationem sensus, optime ex illa tam notabili efficacique adiuratione, quam fecit in Canticis apparet, dum ait: Adiuro vos filiae Hierusalem per capreas ceruosque camporum, ne suscitetis neque euigilare faciat istam donec ipsa velit.* Quibus verbis significavit quantum obdormitionem solitariamque obliuionem amet, quandoquidem solitaria hac, & recessu dedita animalia interponit &c.

Ex quo statim inferit, quam reprehensione digni sint illi, qui animam in hoc somno contemplationis relinquere nolunt, quasi in illo inutiliter tempus consumat, & eam ad alios actus discursuos minusq; perfectos excitant. Vnde cōtra hos spirituales Magistros sic subiungit. *At spirituales isti Magistri nolunt quiescere animam; sed laborare semper, taliterque operari, ut non praebeat locum operationi diuinae.* Et post pauca iterum addit. *Verum fortassis homines isti bono ducti celo in errorem labuntur, eo quod eorum scientia non se amplius extendat.* non tamen propterea excusat sunt dum consilia temeraria dant, non intellecta prius via spiritu quo anima duicitur: *quod si illius notitiam non habent, cur rudem suam manum rei quam*

B.
Johannis
a Cruce

Opera
mystica
129

128

ELVCIDATIO THEOLOGICA

quam ignorant, adhibere non verentur, nec tales animas ad eos, qui melius eas intelligent, & elegant, transmittant? Nec enim exigui res est oneri & culpe in causa esse, ut inseparabilium bonorum iacturam faciat anima ob inepta consilia, imo & tota pessum eat &c.

44. Eundem sensum tribuit eisdem Cantorum verbis Venerabilis ille Pater Baltasar Aluarez in relatione suis superioribus facta, circa suum orationis modum, quoniam referat citatus Pat. Ludouicus de la Puente cap. 13. suæ vitæ, ubi de hac quieta contemplatione loquens sic ait, *Ista quies videtur esse somnus illus, quem Deus precipit habere animam in Cantico: Adiuro vos filia Hierusalem ne suscitetis, neque euigilare faciat is dilectus quoad usque ipsa velit. Respondebat sponsa: vox ista, dilecti mei est: talis buccula, tam secura, dulcis ab ipsis solummodo manu pronuntiare potest, &c.* Quam explicationem prius tradidit D. Bernard, serm. 52. in Cant. Anselmus, Rupertus, & D. Thom. super eundem locum, qui omnes Patres eadem somni locutione ad hoc propositum videntur.

45. Eadem somni locutione vicitur San. Mat. nostra THERESIA cap. 19. suæ vita principio, & cap. 5. & 6. libri, *Conceptus amoris Divini &c.* in Cant. & in annotationibus ad illud cap. 6. noster Hieronymus à Matre Dei. Præterea Ricardus in Psalm. 4. presque alij Doctores, quæ etiam locutio fundamentum habet in eo, quod dicitur Gen. 2. *Misit Deus soporem in Adam, ubi alij legunt, Misit Deus extasim in Adam, intelligentes per illum soporem, seu somnum, sublimem quandam contemplationem, sicut nam interpretantur illum locum D. Ambrosius lib. 2. de Iacob. D. Gregorius lib. 4. moral. cap. 30. Chrysostomus homil. 15. in Genes. Isidorus lib. 7. ethimologiarum cap. 8. & alij expositores, quibus quoad prædictam locutionem consentunt B. Thomas de Villanueva in Cant. fol. 123, pag. 1. col. 1. relatus à Magist. Basilio Legionensi in Defensorio citato, propositione sexta, & Suarez lib. secundo de oratione cap. 12. num. 4.*

46. Imo D. Bernardus serm. 55. in Cant. non solum nomen somni huic contemplationi tribuit, sed etiam nomen mortis, quo etiam loquendi modo usus fuit D. Gregorius lib. 6. moral. cap. 17. Sancta Mater nostra THERESIA cit. cap. 6. in Cant. & ex Dno Dionysio idem assertit Diuus Bonavent. itiner. mentis in Deum, cap. 7.

§. VIII.

*Annihilationis nomen, & locutio ex Sacra Scriptura,
& Sanctis Patribus confirmatur.*

47. **T**ANDEM propter easdem rationes nomine annihilationis ad ipsum explicatum frequenter utuntur sancti Patres, & Doctores Mystici, non quidem quia existimat animam suum esse naturale amittere, & quoad illud in nihilum redigere, sed quia suum naturalem, & ex propria inquisitione operandi modum amittit, ut in Deum per amorem transformetur, modumque validè superiore, & diuinum operandi habeat, ad eum modum quo de semetipso dicebat Paulus, *Vivo ego, iam non ego, sed verò in me Christus.*

Accedit etiam, alia ratio defumpta ex eo, quod dum anima in contemplatione, illud quod